

Werkateliers 24/25 mei

Thema: Leren en ontwikkelen

De Maatschappelijke Agenda is een sociaal plan over hoe we samen van Lelystad een stad maken waar iedereen mee kan doen en zich thuis voelt. Met veel inbreng van inwoners, ondernemers, instellingen en ambtenaren is deze agenda het afgelopen jaar tot stand gekomen. Als vervolg op de maatschappelijke agenda hebben we eind mei vier verschillende werkateliers georganiseerd met elk een eigen thema. Deze werkateliers werden gehouden op verschillende inspirerende plekken in Lelystad met als doel input vanuit de samenleving te verzamelen.

Leren en ontwikkelen

Op donderdag 25 mei waren we te gast bij **wijkcentrum 'De Dukdalf'**. In een van de veelzijdige ruimtes van de Dukdalf verzamelden zo'n dertig deelnemers zich om zich bezig te houden met de vraag:

“Hoe zorgen we ervoor dat vanuit een gezamenlijke verantwoordelijkheid de samenwerking tussen onderwijs en jeugdhulp succesvol is vormgegeven?”

Veel van de deelnemers hadden een professionele link met het thema, maar bijna allemaal waren ze ook inwoner van Lelystad en daarmee ook op persoonlijk vlak betrokken bij deze vraag.

Speeddaten

Na het welkomstwoord werd iedereen gevraagd om op te gaan staan en werd er gespeeddate om elkaar te leren kennen. In tweetallen werden verschillende gesprekken gevoerd met met leuke vragen als 'Wat heb je gisteren gegeten en 'Wat staat er nog op je bucket list?'

Na een aantal minuten werd je uitgedaagd om iemand anders in de ruimte op te zoeken, bijvoorbeeld iemand die niet van dezelfde generatie is als jij, om zo weer met iemand anders in gesprek te gaan. Ondanks de ongemakkelijkheid van het inschatten van de leeftijden werd deze speeddate enthousiast ontvangen en zorgde voor de behoefte om wat langer met elkaar te spreken. De dag was begonnen en de sfeer zat er meteen goed in!

Levendige gesprekken

Het werkatelier was erop gericht om ieders inbreng te horen en mee te nemen. Daarom kon je in **'de open space-werkvorm'** als deelnemer zelf onderwerpen inbrengen of je aansluiten bij dat onderwerp waar je enthousiast van werd en waarbij je wat in te brengen had.

Dit gaf een levendige uitwisseling, waarbij iedereen elkaar wist te informeren, inspireren en aanvullen. Een aantal onderwerpen die aanbod kwamen bij dit thema waren:

- **Professioneel eigenaarschap;**
- **Ouder- en gezinssysteem;**
- **Anderstaligen/cultuursensitief;**
- **Preventie.**

In andermans schoenen staan

Om vanuit zoveel mogelijk verschillende inwoners te kunnen denken, die (logischerwijs) niet allemaal op deze dag vertegenwoordigd waren, hingen er door de ruimte tien fictieve personen die inwoner van Lelystad zouden kunnen zijn.

Aan de hand van een korte beschrijving over de leeftijd van de inwoner, wat hij of zij overdag deed, de woonsituatie en wat extra informatie over bijvoorbeeld hobby's of zorgbehoefte, verplaatsten de deelnemers zich in deze inwoners. Na wat ongemakkelijkheid over het "invullen voor een ander" zagen de meesten toch wel de meerwaarde van het verplaatsen in een ander en nadenken over wat voor iemand anders belangrijk kan zijn.

De deelnemers gingen met elkaar in gesprek over wat deze personen nodig hebben en wat ze belangrijk vinden. Deze informatie konden ze vervolgens zelf toevoegen op de posters en later op de dag zouden we deze informatie weer gaan gebruiken.

Spelenderwijs acties bedenken

De opbrengst van de ochtend kwam weer terug in het middagedeelte: er was een serious game ontwikkeld die de deelnemers via een aantal spelrondes toeleidde naar het bedenken van concrete acties over een casus passend bij het thema. Deze acties dienen als input voor de **Doe-agenda** die deze zomer aan het college gepresenteerd wordt/is.

De deelnemers verdeelden zich in teams rondom een spelbord en werkten een casus uit over een van de fictieve personen uit de ochtend in combinatie met het onderwerp. Elke ronde gaf verdieping of verbreding op de casus. Zo bedachten ze zowel een scenario waarin het deze persoon erg voor de wind zou gaan, als dat het steeds slechter en slechter ging.

Halverwege de spelrondes waren er dilemmakaarten en kanskaarten die de deelnemers uitdaagden om ook vanuit verschillende perspectieven te denken.

Na elke ronde gaf het team zichzelf punten, afhankelijk van bijvoorbeeld of iedereen aan het woord geweest was.

Aan het einde won het team met de meeste punten. Zij hadden ook de meest vernieuwende, realistisch en snel uitvoerbare ideeën bedacht om invulling te geven aan de vraag: "Hoe zorgen we ervoor dat vanuit een gezamenlijke verantwoordelijkheid de samenwerking tussen onderwijs en jeugdhulp succesvol is vormgegeven?"

"Ik vind het zo mooi dat ik vandaag mensen heb gesproken die ik anders nooit had gesproken."